

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3325

Vragen van het lid **Teeven** (VVD) aan de minister van Justitie over *dronken rechters die niet de eer aan zichzelf wilden houden*. (Ingezonden 9 juni 2009)

1
Bent u van mening dat het zelfcorrigerend vermogen van de zittende magistratuur bij beide personen voldoende en adequaat heeft gefunctioneerd?¹

2
Zijn de zaken van beide rechters voorgelegd aan het Openbaar Ministerie (OM)? Zo ja, heeft dat geleid tot strafrechtelijke vervolging of wat is de reden geweest om niet tot vervolging over te gaan? Zo nee, wat is de reden geweest om de beide zaken niet voor te leggen aan het OM?

3
Bent u van mening dat een buitengerechtelijke afdoening een ernstige smet kan betekenen op het imago van de zittende magistratuur? Bent u van mening dat, juist vanwege de voorbeeldfunctie van rechters in de samenleving, dergelijke zaken altijd ter vervolging moeten worden voorgelegd aan het OM?

4
Is het terugtreden van beide rechters een voorwaarde geweest voor de procureur-generaal bij de Hoge Raad om niet tot strafrechtelijke vervolging over te gaan? Zo nee, zijn er naar uw

oordeel dan goede redenen om geen strafrechtelijke vervolging op te starten?

5
Bent u van mening dat de positie van de presidenten van de rechtbanken formeel stevig genoeg is om rechters te bewegen tot het terugtreden uit hun functie? Zo ja, waarom heeft dat proces in de zaken van deze beide rechters dan niet gewerkt? Zo nee, is het wellicht raadzaam om de voorzitter van de Raad van de rechtspraak te belasten met dergelijke disciplinaire maatregelen tegen rechters die ernstig disfunctioneren of plichtsverzuim plegen?

6
Acht u het wenselijk dat de personalia van beide rechters bekend worden gemaakt? Zo nee, waarom niet?

7
Deelt u de mening dat het gedrag van rechters op deze wijze hun voorbeeldfunctie in de samenleving aantast?

Toelichting

Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen ter zake van het lid De Roon (PVV), ingezonden 9 juni 2009 (vraagnummer 2009Z10744).

¹ De Telegraaf, 8 juni 2009: «Dronken rechters opgestapt».

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 8 juli 2009), Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 3072

1
Ja. Het bevoegd gezag heeft onmiddellijk maatregelen genomen. In beide gevallen heeft de geconstateerde misstap geleid tot ingrijpende rechtspositionele gevolgen. Ik heb geen aanleiding om aan te nemen dat de daarbij gemaakte afwegingen onjuist zijn.

2
Ik verwijs naar mijn antwoord op vraag 5 van het lid De Roon over hetzelfde onderwerp, ingezonden op 9 juni 2009 (vraagnummer 2009Z10744).

3 en 4
Strafbare feiten van dergelijke aard dienen steeds ter beoordeling te worden voorgelegd aan het OM. Het OM beslist vervolgens of strafrechtelijke vervolging wordt ingesteld. In één geval heeft het OM besloten tot strafvervolging, in de andere zaak is een transactie aangeboden. Ik deel uw mening dat van rechters een zeer hoge mate van persoonlijke integriteit mag worden verlangd. Het schenden daarvan zal daarom ook vaak, al dan niet door tussenkomst van de

procureur-generaal bij de Hoge Raad, een disciplinaire consequentie hebben, waaronder in het uiterste geval ontslag.

5

Ja, hun positie is stevig genoeg. In beide gevallen heeft de president van het gerecht de betrokkene feitelijk op non-actief gesteld. Het overleg van de president van het gerecht met de procureur-generaal bij de Hoge Raad en diens gesprek met de betrokken rechters hebben ertoe geleid dat de rechters ontslag hebben genomen. Ik zie daarom geen reden om aan de voorzitter van de Raad voor de rechtspraak in deze een bevoegdheid toe te kennen.

Wel heb ik een advies van de Raad voor de rechtspraak, aan mij uitgebracht op 12 juni jongstleden, in overweging. Hierin wordt voorgesteld om het disciplinaire instrumentarium van de president van het gerecht uit te breiden. Ik zal u informeren zodra ik een standpunt over dit advies heb ingenomen.

6

Nee, uit het oogpunt van bescherming van de persoonlijke levenssfeer acht ik het niet aan de orde om de namen van de betrokken personen openbaar te maken.

7

Ik verwijs naar mijn antwoord op de vragen 3 en 4.